

■ Los Monegros, 1994. Quinze corredors: nou trofeus. Primera i segona D21, primera i tercera D20, primer i segon H20, primer, Pau Mari, a sobre, i tercer H21, primera D45.

3. ELS NOUS REPTES. 1995-1997

Aquest tres anys foren tan pròdigs en competicions i activitats que seria massa llarg de recordar-les totes, a part que és l'època de la història que hom pot conèixer millor perquè molts practicants de l'orientació ja l'han viscuda.

Un dels avenços més interessants es produí en un dels temes bàsics de l'orientació catalana que són els terrenys i, en conseqüència, els mapes. Donades les característiques geològiques i de vegetació de Catalunya, la recerca de terrenys un mínim adequats per a l'orientació és laboriosa i a la llarga cal anar-los aprofitant tots, especialment a partir del coneixement que té de la geografia catalana l'orientador Miquel Soro. Els primers mapes dels improvisats cartògrafs catalans que, com ha quedat en evidència eren del tot deficientes, van anar sent substituïts per mapes més acurats tant en detall i en precisió com en presentació i imatge, mapes en normes IOF gràcies a l'ús dels programes de dibuix cartogràfic OCAD.

Any 1995. Els primers Campions Estats

Cinc Dies de Catalunya - I Copa de les Regions d'Europa

Es celebraren a l'estiu amb la participació d'orientadors d'arreu d'Europa i, com a record per a la història, cal exaltar la victòria de la regió de Sealand, Dinamarca, o millor dit de la família Olesen ja que tots els components d'aquesta admirable família danesa quedaren entre els primers a moltes categories i guanyaren així la Copa de les Regions, una creació original de la nostra Federació. L'organització del club Orientafond'66 amb el suport de membres de la FCOC fou com sempre d'alta qualitat. En aquesta ocasió la quarta etapa fou pensada, dissenyada i portada a terme pels organitzadors catalans. Durant els Cinc Dies, l'especialista Antonio Salguero fou convidat per la FCOC per participar a les proves i donar un curs de perfeccionament tècnic, que va fer les delícies de tothom. La seva peculiar noció de seguretat en la planificació i realització de les rutes entre controls, "¿Estás seguro?", i la seva original forma de comprovar aquesta seguretat, "¿Te juegas mil duros?", sempre són recordades amb humor.

Trofeo Ibèric i Campionats de França

El 1995, també es disputà el Trofeo Ibèric, a Galícia, amb seleccionats catalans dintre l'Equip Espanyol. I a França, seguint la tradició, els catalans tornàrem a participar en els seus Campionats, ara, als Alps Marítims.

Campionats d'Espanya Absoluts i Universitaris

L'estiu d'aquest any també és històric a l'aconseguir-se els primers títols de Campions d'Espanya absoluts. A Peguerinos, l'expedició catalana donà, com gràficament va titular Jordi Villar, "el golpe". I és ben veritat. En uns terrenys absolutament extraordinaris i tècnics per a l'orientació, Lluís Ferrer, del BO, en la seva primera temporada com a corredor sènior a H21, i Roger Casal, H16, del COC, per partida doble es proclamaren campions d'Espanya. Ambdós aniran progressant de manera espectacular.

Poc temps abans, a Saragossa, l'orientació catalana universitària ja avisà donant un altre "cop". L'equip de l'UPC aconseguí el títol absolut per universitats, sent tercers l'equip de la Universitat de Barcelona. En individual, Laia Santamaria fou subcampiona, i Ferran Santoyo aconseguí la tercera posició. Qui en dóna més?

■ L'equip d'orientació de la UPC, campió d'Espanya Universitari, amb el seu líder i creador del club, Ramon Aguiló, al capdavant i la Laia Santamaria que va conquerir el subcampionat. Saragossa. 1995.

L'orientació al Raiverd

Els raids, tant els d'esports combinats com els exclusius d'orientació apareixen amb força i aquest any 1995, primer a la clàssica de Collserola i després a la VIII de l'Anoia sobre els túnels del Bruc, els germans Nil i Néstor Bohigas descobreixen l'orientació catalana i la seva importància i al·licient dins els raids i de seguida la seva empresa No Limit la incorpora definitivament a la seva competició més emblemàtica: el Raiverd, el raid més dur del món, la qual cosa dóna una bona empenta a la divulgació del nostre esport. A partir d'aquí, en Néstor, amb una progressió molt ràpida, escalarà de seguida els primers llocs de l'elit catalana. La participació d'un equip femení al Raiverd amb Anna Amigó de principal orientadora demostrà que l'orientació es fonamental per competir en bones condicions i possibilitats d'èxit a tot tipus de raids.

Anna Amigó, als Campionats del Món d'Orientació

Aquest estiu màgic per la nostra orientació finalitza amb l'assistència de l'Anna al Campionat del Món absolut, a Alemanya. És la primera representant de Catalunya que participa en aquest magne esdeveniment, tan sols vuit anys després d'haver-se introduït l'orientació al nostre país però noranta-vuit anys després de ser creat aquest esport a Escandinàvia. Una diferència de noranta anys és un costerut desavantatge que convé anar recordant de tant en tant.

Campionat de Catalunya de Llarga Distància

Com a novetat respecte als ja existents Campionats de Catalunya Clàssics, Nocturn i de Relleus, s'introdueix la reaparició del Campionat de Llarga Distància que s'afegeix a l'extens calendari de competicions: Lliga, Copa, Lliga Estatal i competicions franceses. Organitzat pels corredors del Club Muntanyenc Sant Cugat, liderats com sempre per Ramon Casal, aquest Campionat tingué lloc a Collserola, amb la unió dels tres mapes centrals d'aquesta enorme àrea natural, des de Vista Rica a Sant Cugat, passant per Sant Medir i Can Coll, la qual és una de les poques zones de Catalunya on està prohibida la caça. Els circuits foren dissenyats amb un punt de pas intermedi per meta, la denominada fita vista, a fi de conèixer un primer resultat de la cursa. El dramàtic final de la competició estigué a l'alçada d'aquesta primera edició. Passà en primer lloc Ferran Santoyo. A l'arribada, mantingué el primer lloc... fins que, quan ja semblava esgotat el temps, aparegué Carles Loré i guanyà per 50 segons, tot després de 15 quilòmetres lineals i quasi 1.000 metres de desnivell acumulat. I, com hem ressenyat a més d'un Catalunya ORIENTACIÓ, no era pas la primera vegada que passava una cosa igual.

Una segona participació als Cinc Dies de Suècia.

Una nova delegació del COC fa una altra anada a Suècia, aprofitant que els Cinc Dies es disputaven molt al sud del país. A més de gaudir de l'extraordinària experiència, cal relatar com a curiositat l'estada en una base militar, amb la credencial pertinent, els entrenaments des de la mateixa base, els dinars pantagruèlics en O-Ringen City i, sobretot, les continues visites a la macrotenda d'esport per buscar material esportiu en oferta. Resultat: 17 parells de sabatilles entre 6 participants, que costaren déu i ajuda d'encabir al cotxe de 4 places que els portà a tots 6 de retorn a l'aeroport.

Altres competicions i activitats

Al Campionat Universitari, victòria de José Luís Casado i Laia Santamaria, ambdós del BO. I al Campionat de Catalunya absolut, amb estrena de mapa del bonic bosc de Can Déu, s'imposaren, naturalment, Anna Amigó del COC i Gilles Goret, d'Altitude Horizont'66, una mostra més de les bones relacions entre el Principat i la Catalunya Nord. Aquest any, Xavier Serrallonga i Ferran Santoyo realitzaren el primer treball universitari sobre orientació, "L'Orientació a l'Escola", projecte final de l'especialitat de Mestre d'Educació Física per a Primària, Universitat Ramon Llull.

- Els 6 de l'expedició catalana als 5 Dies de Suècia 1995. Anna Amigó, Carles Loré, Teresa Gri, Roger Casal, Carles Lladó i Ferran Santoyo.

- Primer mapa escolar, reduït a E. 1:1.000. Autor: Ferran Santoyo.

Relleus i anècdota Maida

Als Campionats de Relleus d'enguany pels terrenys de Sitges-Autòdrom, on s'havia disputat la I del Garraf al 1989, però ara amb mapa OCAD, es va donar una altra emocionant, i en aquest cas agònica, arribada conjunta com la del Trofeu President Companys de 1990. L'últim rellevista de l'equip de la UPC i l'últim del COC, Pau Marí i Miquel Soro respectivament, des de l'últim control, arribaren tots dos junts a la meta després d'un llarg esprint a mort de 400 metres, el qual fou guanyat per en Pau, gairebé podríem dir que sols pel gruix de la pell. Fantàstic!

Una bona anècdota d'aquest any o potser d'un altre, fou la protagonitzada per Maida Serrallonga a la qual el metge li havia recomanat precaució per una lesió soferta. A la competició clàssica del Pallars pels terrenys de Comiols, un orientador del Minerva se la va trobar ajaguda a terra, amb aparença de lesionada. Però afortunadament no n'estava pas de lesionada. La recomanació de precaució se l'havia agafat tan seriosament que, en sentir-se una mica cansada, va decidir fer una becaïneteta en plena competició.

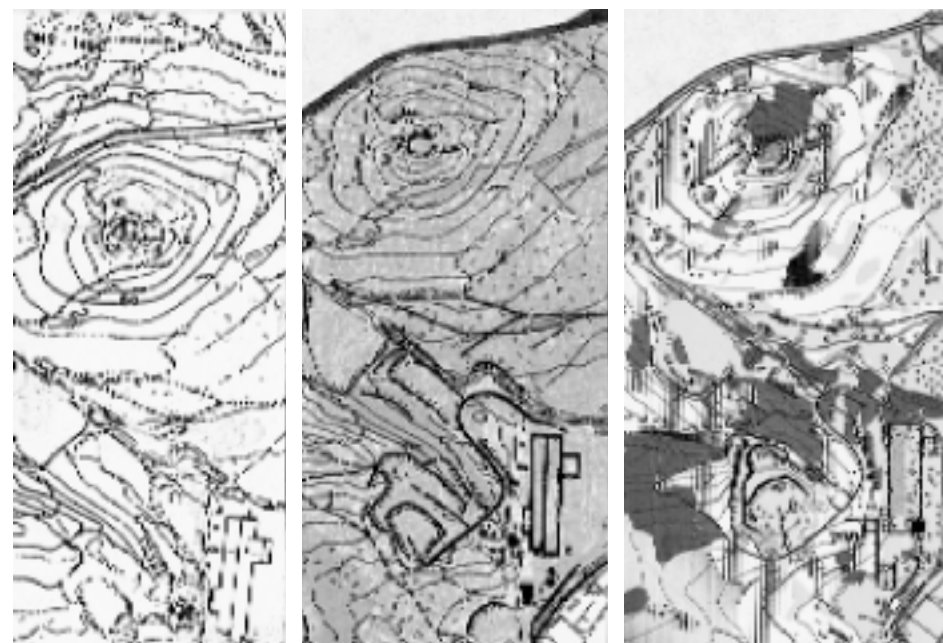
Ramon Aguiló i la UPC, junts per sempre

Si al butlletí de febrer d'enguany apareixia la ressenya de la fundació del club de la UPC amb les paraules animoses del seu alma mater, l'actiu Ramón Aguiló, qui es podia imaginar que a la segona plana del butlletí del juliol següent apareixeria tan dolorosa notícia. I es que el destí mai deixa de procurar-nos sorpreses, en aquest cas tan trista com injusta. En Ramon trobà la mort a l'autopista de Saragossa desplaçant-se cap una prova de Lliga Estatal, a Burgos, quan de forma il·lusionada la Secció d'Orientació de la UPC havia arrencat amb força i es disposava a donar guerra al COC i al Badalona Orientació. El sinistre, per a tots i especialment per a la UPC, fou molt dur i costà de refer-nos emocionalment de la pèrdua d'un bon amic i una excel·lent persona. Cada any, però, podem recordar-lo amb la competició de la UPC que porta el seu nom. La UPC continuà malgrat la pèrdua del seu fundador i, amb l'empenta d'Ivo Clotet, del Servei d'Esports, Pau Marí, un dels grans orientadors catalans i veterà com el que més, Jordi Villar, un dels nostres corredors i raiders internacionals, i Eduard García, sempre veloç i animat, juntament amb tots els altres orientadors d'aquesta Universitat han aconseguit grans resultats en multitud de competicions. Segur que en Ramon, allà on sigui, estarà del tot feliç i content dels seus companys.

Aquest any, també varem lamentar la mort de Lluís Basses, president del Club Natació Igualada i vice-president de la FCOC, que donà un bon suport a la creació de la nostra Federació i a la celebració anual de la clàssica de l'Anoia.

OCAD 5

La Federació adopta el sistema OCAD 5 per informatitzar mapes la qual cosa, juntament amb la impressora de color, representa un gran salt qualitatiu de la cartografia nadiua. El treball de camp continua sent fonamental però el dibuix queda realitzat al més alt nivell professional. Després vindran l'OCAD 6 i l'escàner. Aquest és un altre dels grans passos tècnics assolits per la Federació al llarg dels seus 10 anys.

■ Mapes de tercera generació, 88-98. Evolució de la cartografia catalana a partir del bricolatge. Serra de Salavés, de Carles Loré E. 1:15.000, 1995, i Gavà, E. 1:10.000, 1990, 91 i 96, de Carles Lladó.

La FCOC i la IOF, en suport de l'orientació olímpica

A petició de la FCOC, la UFEC adreça una carta al President del CIO, Joan Antoni Samaranch, recolzant la petició de la IOF de concedir estatus olímpic a l'orientació l'any 2002. La carta fou amablement contestada per Joan Antoni Samaranch, així com agraiïda per Lennard Levin, secretari general de la IOF.

Posteriorment i mitjançant l'AECO, la nostra Federació proposà a la IOF l'operació "Jocs Olímpics", la qual serà tirada endavant amb el nom "Projecte 75 Nacions". L'operació, intentada iniciar amb Andorra, pretén la implantació de l'orientació als països que falten per arribar a 75, a fi de complir la clàusula de la Carta Olímpica perquè l'orientació a peu pugui passar d'esport reconegut pel CIO, com és ara, a esport olímpic de competició.

■ El President de la Federació, Carles Lladó, amb el Secretari General de la IOF, Mr. Lennart Levin, al VIII Martin Kronlund, 1995, i amb el vice-president del CIO, Mr. Pal Smith, al Congrés Mundial de l'Esport i Medi Ambient. Barcelona, març 1998.

L'orientació a la Marató Catalunya

Tradicionalment, l'orientació ha estat un esport on alguns maratonians, amb diversa fortuna, han provat sort. D'aquest, uns quants s'han quedat: Toni i Xavier Serrallonga, Carles Lladó, Ferran Santoyo... Però queda molt clar que una cosa és córrer i l'altra pensar i córrer. Aquest any 1995, la FCOC aprofità l'amable oferiment de Marathon Catalunya i disposà d'un estand per informar sobre l'orientació als soferts maratonians.

CATALUNYA

ORIENTACIÓ

FEDERACIÓ DE CURSES D'ORIENTACIÓ DE CATALUNYA
 Passatge Costa del Putget, 2. 08023 Barcelona. T. 93-219 19 14

JULIOL 95 **250 PTES**

■ Lluís Ferrer, Badalona Orientació, campió d'Espanya 95. H21.
 Roger Casal H14, CMSC, campió de la categoria H16.

■ Butlletins Catalunya ORIENTACIÓ 1995.

Any 1996. Catalans arreu d'Europa

Els Dos Dies Internacionals de Catalunya

Al 96, el prestigi de la Federació durant vuit anys d'il·lusionada activitat queda palès amb la perfecta organització dels Dos Dies de Catalunya, prova valedora per a la Lliga Espanyola. Als boscos de Rojals, Conca de Barberà, malgrat es donaren cita solament cent cinquanta participants d'arreu de l'Estat i d'Europa, l'organització fou d'alt nivell: Un mapa d'un milió quatre-centes mil pessetes, el més car de tots els mapes catalans, bon tríptic de convocatòria, butlletí d'informació estil O-Ringen, traçats de circuits d'igual exigència tècnica que nivell d'interès, resultats instantanis de cordill i d'ordinador, satisfacció dels propietaris dels terrenys per col·laborar en un event notable i butlletí de resultats amb un bon reportatge gràfic mostraren la capacitat de resposta de l'orientació catalana a qualsevol repte d'organització. Les categories absolutes varen ser guanyades per la sueca, Anna Bôrges, i el corredor txec Marek Petrivalsky que poc després, i a partir del COC, es convertiria en el tècnic, entrenador i seleccionador de la FCOC, donant una bona empenta a l'orientació catalana amb la seva dedicació i vàlua.

■ Organitzadors dels 2 Dies Internacionals, satisfets de la feina ben feta.

- Marek Petrivalsky, orientador, cartògraf i tècnic txec, i després entrenador i seleccionador català, guanya els Dos Dies Internacionals de Catalunya 1996.

Cursos d'Iniciació a l'orientació "Tira't de Cap", a la Molina

Organitzats administrativament per la Xarxa d'Albergs i Turisme Juvenil de la Generalitat, i tècnicament per la nostra Federació, l'engegada dels Cursos d'Iniciació "Tira't de Cap", amb un creixent èxit de participants, ha estat una de les iniciatives més fructíferes de la Federació, i l'activitat més important pel que fa a la promoció i primer contacte del nostre esport per a molts participants. Els cursos dirigits per Ferran Santoyo han vist passar més de dos-cents esportistes, força dels quals ja són participant assidus de les nostres competicions. El primer curs fou al juliol, i estigué supervisat pel cap d'Activitats de la Xarxa d'Albergs, Toni Grané. A la pregunta sobre què milloraria del contingut i activitats del curs, digué: "home, va ser una llàstima que pedregués el dissabte a la tarda". Perfecte. Les instal·lacions de l'Alberg Verge de les Neus, magnífiques, i els excel·lents, encara que desnivellats –i ampliables– terrenys alpins de prats i pi negre, s'han convertit ja en un espai d'orientació de primer ordre. Posteriorment aquests cursos van ser ampliat a l'alberg de Cabrera de Mar, en la faceta d'orientació no competitiva. Altres cursos foren també els efectuats a la Universitat Ramon Llull pel mateix responsable, els quals permeteren donar a conèixer l'orientació al món universitari, apart de la UPC, i crear un altre nucli de participants en competicions catalanes. El 1996, del Badalona Orientació sorgeix Lluís Trunas, llicenciat de l'INEFC i que comença a impartir cursets, realitzar mapes i organitzar competicions a més de crear el club Oros, una tasca notable que estén l'orientació especialment per les comarques de la Selva i el Maresme. En Lluís havia començat a practicar l'orientació durant la seva estada juvenil a França i la seva tasca posterior serà constant i molt profitosa.

Copa del Món de Veterans: gran èxit espanyol i català

La primavera del 96 serà recordada per l'organització de la Copa del Món de Veterans, a Múrcia, on diversos federats catalans participaren en diferents fronts. Carles Lladó i Teresa Gri feren unes excel·lents curses entre els millors orientadors veterans del món, i tots dos es classificaren a la final A de les respectives categories, H65 i D60. Ferran Santoyo estigué encarregat de coordinar l'equip de la meta 3 de cada una de les tres competicions dels campionats, dues classificatòries i la final, i pogué comprovar, in situ, l'enorme dificultat d'organitzar un esdeveniment que va moure 3.000 participants, 200 organitzadors, 45 categories, 150 circuits, 500 controls, 20.000 mapes impresos, 9.000 targes de control, autobusos llançadora, etc. L'èxit, però, fou total i demostrà que, amb gent responsabilitzada i ganes i recolzament institucional, es pot organitzar qualsevol esdeveniment per ambicions que sigui.

■ Xavier Haro i Jordi Villar, del equip d'Orientació UPC, arriben tercers a meta del Raid Internacional Coté d'Azur 96, categoria d'elit.

Lliga espanyola i Campionats d'Espanya 1996

A nivell competitiu, l'èxit dels nostres participants reflecteix l'augment incessant del nivell tècnic i físic, que fan cada vegada més disputades les proves catalanes. Anna Amigó es proclama Campiona d'Espanya de Curta Distància i Clàssica als campionats disputats a Galícia així com Campiona d'Espanya de Ciclo-Orientació.

Als Campionats Estats Universitaris, malgrat ser cada vegada més competitiu, no es va perdre la tradició de pòdium i Mònica Aguilera fou sotscampiona i Lluís Ferrer es va classificar en tercer lloc.

■ Els orientadors catalans a la primera competició de Lliga Espanyola de la temporada 96-97, a Sant Joan de Penyalosa, Castelló.

Campionats de França

Una delegació catalana torna a assistir als Campionats de França, a Villard de Lans. En uns terrenys extraordinàriament tècnics d'avets i del temible "cayoux", terreny de roques clivellades, els catalans competiren amb els millors orientadors mundials, ja que la prova Clàssica, a més de Campionat francès, era la final de la Copa del Món. Ferran Santoyo participà en el mateix circuit de la Copa i aconseguí el seu objectiu: acabar-la. Segons les seves paraules, "la cursa més difícil de la meua vida". Com a anècdota, val a dir que fou el 33 entre 52 participants, que molts es retiraren i que al primer control ja va enxampar un júnior de la selecció de Bèlgica, més perdut encara que l'únic corredor català que s'atreuís amb la categoria HE entre els millors corredors del món.

■ Els Campionats de França 1996 foren altament satisfactoris per als companys orientadors de la Cerdanya-Capcir ja que tres d'ells van ser campions en categories de veterans. Jean-François Robert, H50, Laurence Robert, D50, i Gilles Goret, H40. A l'esquerra, Mirianne Vilmin, tercera a D18.

Campionats de Catalunya. Primer Campionat Nocturn

Després de ser organitzats pel president Carles Lladó els dos primers campionats clàssics a Sitges Oest i a Can Deu, Sabadell, el d'aquest any 96 fou organitzat pel club Natura i Esport, de Vic, amb Toni Sánchez al capdavant, tot estrenant mapa als bonics boscos adjacents al Pantà de Sau i amb rècord de participació sobre totes les competicions catalanes ja que, per primera vegada, es van superar els 200 corredors. El guanyador fou de nou Gilles Goret i el segon classificat va ser Jordi Villar. Tots dos, però, darrere el danès Ulrik Stagard. En noies, guanyà altra vegada Anna Amigó, seguida de Carme Parareda i Núria Viñals. Digne de destacar aquí són els bonics trofeus lliurats, consistents en una petita fita metàl·lica al costat d'un arbret i una roca, així com la bona organització i l'ambient sempre alegre i festiu a totes les competicions.

Respecte als trofeus originals d'orientació d'aquests anys, cal destacar que s'hi troben també els avets del Minerva, els lítics del Tagamanent, així com els dissenyats i realitzats en diferents ocasions per Anna Amigó, Carles Giralt, Albert Viñals, Carles Lladó, Alex Hernández i d'altres.

Els Primers Campionats de Catalunya de la modalitat nocturna foren organitzats per Ramon Casal, pioner, juntament amb Carles Giralt, en l'organització d'aquesta fascinant modalitat. El primers campions nocturns foren Lluís Ferrer a la categoria masculina i Anna Amigó a la femenina.

La Llarga Distància, celebrada pels grans voltants del Tennis Sant Gervasi, dins el mapa de Sant Feliu-Sant Just –amb uns circuits bastant inèdits dins d'un terreny força utilitzat– i amb salt, amb mapa nou, per l'altra banda de Collserola, fou guanyada per Xus Loro, president del BO i Anna Amigó, altra vegada.

Als Relleus, pel bosc de Can Deu, victòria del BO i mala sort per al COC per no haver pinçat una fita l'últim rellevista pensant que aquesta havia desaparegut.

Pel que fa referència al món universitari, el guanyador del Campionat de Catalunya fou Lluís Ferrer, de la UB a més del BO, i la guanyadora Mònica Aguilera, de l'INEFC de Lleida a més del Xinoxano, la qual es revelaria poc després com una bona experta no sols d'orientació a peu sinó, especialment, de ciclo-orientació i raids.

La UPC, als Campionats del Món Universitaris

Posteriorment la UPC participà com a representant d'Espanya als Campionats Mundials Universitaris celebrats a Hongria. Laia Santamaria, Pau Marí, Xavier Haro i Jordi Villar formaren l'expedició que tingué ocasió de viure una experiència única tal com la relataren al butlletí del Nadal del 96.

■ Triomfal arribada de les campiones i dels campions de Catalunya de Relleus 96. A dalt, l'última rellevista, Carme Parareda, flanquejada per Mercè Miguel i Anna Amigó del COC i, a sota, Xus Loro, president del Badalona Orientació, amb José Luis Casado i Lluís Ferrer, tots ells sota l'atent control del jutge Pere Gabarró.

Altres competicions internacionals

L'estiu fou abundant en participacions catalanes arreu d'Europa. Carles Loré i Anna Amigó participen als Sis Dies de Suïssa; Ramón de Lucas, resident a Huesca però soci del COC, participa als Cinc Dies de Txèquia; Xus Loro cartografia un mapa a Sisteron per als 3 Dies de l'Alta Provença; Roger Casal es seleccionat per a la Copa Llatina d'Orientació. Arran de la bona actuació als Campionats d'Espanya, Anna Amigó fou seleccionada per anar als Campionats oficiosos Europeus de ciclo-orientació, a Reims, França. A més, amb l'equip femení català de raids, l'Anna també va participà al Raiverd i després al Gauloises, assolint un bon prestigi internacional com equip únic femení mundial. Al novembre, un altre grup de catalans del COC es traslladaren a les llunyanes terres portugueses, on se celebrà el tradicional Trofeu Ibèric entre les Seleccions Espanyola i Portuguesa, amb cinc seleccionats del COC.

Roger Casal, al CAR

Les bones condicions d'en Roger per a l'orientació mereixien un recolzament especial i així la Federació aconseguí una beca de la Secretaria General de l'Esport per al Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, a fi de formar físicament al nostre jove atleta. Els resultats dels dos anys següents d'en Roger són a la vista.

Com a fet realment important i satisfactori per a Catalunya, cal considerar que pels extraordinaris serveis i instal·lacions del CAR hi ha passat una gran part de la elit mundial de tots els esports, individual i d'equip i tant campions mundials com olímpics.

L'UPC i l'orientació catalana perden a Alberto Muñoz

Un any després de la mort de Ramon Aguiló, el destí tornà a colpejar-nos ja que ens deixà Alberto Muñoz, entranable company també de l'UPC. I ho va fer practicant el nostre esport, en un d'aquells cops del destí que mai arribarem a comprendre, per molt que avanci la medicina i algun dia ens pogués explicar que li va passar al bo de l'Alberto. Ens queda l'esperança de pensar que, des d'algun lloc, l'Alberto, junt amb en Ramon, gaudeix de les nostres curses i que, fins i tot, ens dóna un cop de mà ajudant-nos a trobar aquell control tan complicat o resituant-nos miraculosament quan no sabem on som.

Els Comitès

A l'Assemblea d'aquest any, que a més és d'eleccions, quedà remodelada la Junta Directiva de la Federació i es crearen els comitès de Cartografia, presidit per Miquel Soro, el de Competició, per Lluís Ferrer i el de Divulgació, per Xus Loro.

13 d'octubre, el Xinoxano Orientació comença a fer camí. Però de pressa

A nivell de clubs apareix amb força el Xinoxano, amb arrels a l'INEFC de Lleida, el qual contribueix a reforçar la sana rivalitat existent entre tots ells. La il·lusió i dedicació dels seus components i especialment de Marc Canals i Carles Boldú es tradueix en l'engegada d'un club que rapidísimament aplega a un bon grapat d'orientadors i que es distingeix de seguida pel bon ambient, la bona gestió en la participació dels socis i la bona organització de competicions.

I, per iniciativa del Xinoxano, torna la ciclo-orientació

La reaparició de la ciclo-orientació a Catalunya es va produir, el desembre, als antics terrenys de Sentmenat, amb una bona organització del Xinoxano que va provocar l'accés a l'orientació d'un bon grup de ciclistes de muntanya.

■ Els fundadors del Club d'Orientació Xinoxano: Marc, Victor, Estrella, Esther, Edu, Carles y Núria. Només hi falta Mònica Aguilera.

■ Butlletins Catalunya ORIENTACIÓ 1996.

Any 1997. L'eclosió orientadora

Un any encara més dens que l'anterior, ple d'esdeveniments, actes, èxits i rècords que es projecta ja cap el futur. La clàssica primera competició de l'any, el V Trofeu Francesc Mates, fou celebrada a la finca privada de Can Catà, Collserola. Aquesta oportunitat fou possible ja que el propietari, Dr. Leopold Gil Nebot, havia estat catedràtic del nostre president a l'Escola d'Arquitectura. La trobada va ser extraordinària en molts aspectes i va tenir com a anècdota curiosa l'arribada d'Àlex Hernández, del Montsant, amb un peu descalç ja que a mitja competició va perdre la sabatilla a un fondo toll de fang i li va ser impossible rescatar-la. Malgrat això va quedar cinquè a la categoria d'elit.

La Lliga B i el Circuit Univers

El 1997 se celebrà l'última edició de la Lliga del calendari clàssic i, desautoritzats definitivament els mapes de bricolatge, totes les altres competicions passen a ser de Copa Catalana amb temporada d'any escolar. Una bona innovació és la creació de la Lliga B per part del Badalona Orientació, un seguit de competicions per a la gent que no participa en les espanyoles i que troba a faltar curses en espais buits del calendari català. D'aquesta manera, coincidint amb competicions de la Lliga Estatal, es van celebrar diverses trobades que han contribuït a la promoció i pràctica regular de l'orientació.

La UPC proposa una excel·lent idea sobre la pràctica i divulgació de l'orientació en parcs urbans de Barcelona i posa en marxa el Circuit Univers, un conjunt de sis proves puntuables i una Gran Final en diferents parcs de la Ciutat de Barcelona, inspirat en el World Park Tour. En categories universitàries i també open, facilita i fomenta la pràctica de l'orientació, amb l'avantatge del fàcil accés als parcs en transports públics urbans.

Primers Campionats de Curta Distància, de Clubs i de Ciclo-orientació

De nou, Ramon i Roger Casal i el seu equip de Sant Cugat organitzen per primera vegada un altre Campionat de Catalunya, en aquesta ocasió el de Curta Distància, aprofitant la clàssica cursa de Sant Cugat. Guanyà la parella Carles Loré, en homes, Anna Amigó, en dames, ambdós del COC. A la nit, el Campionat de Catalunya Nocturn amb la victòria de Néstor Bohigas, del BO, en homes i altra vegada Anna Amigó, en dames.

Els Campionats de Relleus van representar una altre emocionantíssima competició a Moià, amb estrena de mapa i gran espectacularitat a la zona de trobada i meta, on es produí un altre daltabaix del COC. El malefici sorgí al dia següent de la proclamació dels premis quan, per una errada tècnica d'organització, es va descobrir un error de pinçada,

fet que convertí al Badalona Orientació en Campió de Catalunya de Relleus i guanyador del pernil, a més del trofeu.

El Campionat de Catalunya Universitari fou organitzat a Sant Quintí de Mediona per l'UPC, en honor al desaparegut fundador del seu club d'orientació, Ramon Aguiló. S'estrenà el mapa realitzat per Laia Santamaria i Xavier Haro com a projecte final de carrera de l'Escola d'Enginyeria Tècnica en Topografia i que mereixé grans elogis. Guanyà de nou Lluís Ferrer, UB, en homes, i Núria Castillo, del Xinoxano, en dames.

Per primera vegada s'organitzà un Campionat de Catalunya de Ciclo-orientació, a càrrec del Badalona Orientació als terrenys de Sant Jeroni de la Murtra, on es proclamà brillant vencedor masculí Marc Canals i Mònica Aguilera, en dames, ambdós del Xinoxano,

Deu anys d'orientació al Pallars i Campionat de Catalunya al Parc Cretaci

El Pallars Jussà, juntament amb el Barcelonès, Osona, el Baix Llobregat i Anoia, són les comarques pioneres de l'orientació a Catalunya com ja ha quedat ben palès. I així, el club Minerva, amb el seu infatigable responsable Pablo Martínez al capdavant, ben secundat per Juan Pedro Aznar, va celebrar com l'ocasió requeria la seva clàssica competició juntament amb els seus 10 anys de promoció i pràctica del nostre esport. El dissabte es disputà la ja tradicional prova escolar al primer terreny utilitzat a la comarca, el bosc de Salàs. A la tarda, es va fer la celebració del desè aniversari amb una conferència de Carles Lladó sobre "L'Orientació Esport del Segle XXI" i una exposició on, amb mapes, fotografies, articles, resultats i retalls de periòdics, quedaven reflectits aquests deu anys d'activitats del Club Minerva. L'acte fou reforçat amb la presència del president de l'AECO, Juan Marcos García Tutor. I l'endemà, un magnífic campionat als sorprenents terrenys del Parc Cretaci del Pallars, on el juvenil Roger Casal fou vencedor absolut per primera vegada i Anna Amigó repetí victòria femenina. Els dos components del COC obriren l'allau de pòdiums d'aquest club, que es coronà campió de Catalunya de Clubs en la primera ocasió que es celebrava aquesta modalitat.

El Museu de l'Orientació

A l'exposició del desè aniversari del Club Minerva es va fer la presentació de les dues peces més emblemàtiques de l'incipient Museu de l'Orientació COC-Ferran Santoyo, consistents en una brúixola Silva dels anys 50 en perfectes condicions d'ús, comprada a un antiquari de Malmö, Suècia, i la targeta de control amb què el millor orientador de tots els temps, Jörgen Mårtensson, va quedar campió del món de veterans a Múrcia, el 1997, sent alhora campió del món absolut.

Nous clubs i més federats

Augmenta el nombre de clubs i de federats amb la creació de l'Orientboi, a Sant Boi de Llobregat, amb Pako Navas de president, així com amb la secció d'orientació del Club d'Esquí Berguedà que van nodrir de nous corredors l'orientació catalana. Cal fer constar també que, a les èpoques de fora de temporada d'esquí, a les competicions catalanes participen corredors del Club Pirinenc Andorrà.

Campionats d'Espanya

De nou són celebrats a Galícia i els catalans guanyem el Campionat d'Espanya Clàssic de DE, Anna Amigó, d'H18, Roger Casal i d'H35, Carles Loré, tots tres del COC i, que juntament amb Carme Parareda, tercera a DE, foren els únics participants catalans a aquests Campionats. Bona mitjana! I per acabar d'arrodonir la campanya espanyola, el Campionat d'Espanya de Ciclo-O de DE, és brillantment guanyat per Mònica Aguilera, del Xinoxano, seguida per Anna Amigó. Entre altres grans arrasades que els catalans fan a la Lliga Espanyola destaca la del dissabte 19 d'abril d'aquest any 1997 amb set primers llocs entre les nou categories en què van participar els catalans.

Dos Dies de la Cerdanya

Organitzats pel jove però ja experimentat club Xinoxano, els Dos Dies tingueren lloc als bonics boscos alpins del Pla de les Forques, a la Cerdanya, estrenant el mapa de la part oest d'aquest terreny. El primer dia s'obtingué la classificació per fer a la caça la segona competició, fet que no es produïa des del Memorial President Companys de 1990. Nombrosa participació, bon temps i una magnífica sortida i una espectacular arribada serviren de bateig de foc per a aquest jove i dinàmic club.

Participacions internacionals

Campionats del Món Absolut: disputats a Noruega. Hi torna a assistir Anna Amigó.
 Campionats del Món Júnior: destacadíssima actuació de Roger Casal que, amb quatre anys menys que els màxims permesos a la categoria, va poder imposar-se a la meitat dels participants de la cursa Clàssica.
 Trofeu Ibèric: celebrat a Benidorm. Hi ha quatre catalans seleccionats. Anna Amigó arrasa a DE, Carme Parareda és quarta i, a H35, Carles Loré és segon entre 39. Roger Casal, H16, corrent a H20, fou l'únic home que va guanyar els contrincants portuguesos.
 Tres Dies de l'Alta Provença: una nodrida participació catalana prengué part en aquesta competició organitzada pel club Balise 04, el club francès de Jordi Villar, que llavors es-

tava fent el doctorat en Enginyeria Nuclear prop d'Aix en Provence, i on el tercer dia es corregué en el mapa realitzat per Xus Loro. Pòdiums de la Mònica Aguilera a DE i de Carles Lladó a la seva categoria de veterans. I el record d'una ampolla de vi del país etiquetat expressament per a aquest esdeveniment.

Cinc Dies de Txèquia: una representació del COC estigué en aquest sorprenent país, entre els capdavaners del nostre esport, per a participar en una gran concentració orientadora en terrenys tan espectaculars com, a vegades, desnivellats.

Sis Dies de Suïssa: una representació del Xinoxano i el BO assisteix també a aquesta clàssica trobada alpina.

Les expedicions catalanes a Europa donen una experiència molt necessària als nostres orientadors, no sols pel que fa al nivell del corredor sinó a nivell tècnic d'organització.

Malgrat no tractar-se de confrontacions oficials per equips, a les competicions interregionals franceses, algunes d'elles de Copa Catalana, tan a H com D elit els catalans acostumen a fer molt bones actuacions. Enguany a Baixàs, Rosselló, les catalanes assoliren sis llocs entre els nou primers a la categoria absoluta, guanyada per la campiona francesa Laure Coupat, però amb sols 51" davant d'Anna Amigó. I dos mesos després foren els nois catalans els que van arrasar a la Interregional del Bosc de Capcir, a Montluis.

Campionat d'Europa de Ciclo-O: la selecció espanyola de ciclo-o, amb tres components catalanes, Laia Santamaria, Anna Amigó i Mònica Aguilera, participa amb gran èxit als Campionats celebrats a Bordeaux, França.

Primer curs de Tècnics de Base de l'AECO

Per primera vegada, la "Escuela Nacional de Tecnicos de Orientación" de l'AECO, organitzà aquest curs de Tècnics de Nivell II, de cara a tenir uns titulats oficials experts en la pràctica de l'orientació, reconeguts pel Ministeri d'Educació i Ciència. En aquesta primera promoció, Anna Amigó, Carles Lladó, Xus Loro i Ferran Santoyo foren els catalans escollits per a participar en el curs celebrat a Burgos, en un paradisiac pinar de pi roig ideal per practicar orientació. Amb una participació molt activa dels catalans, sobretot per part de l'Anna i en Ferran, aquest primer curs fou autoimpartit pels propis alumnes ja que ells eren els més competents de tot l'Estat tan en els coneixements teòrics com en la pràctica de l'orientació.

A la tornada, l'ECCO realitzà una trobada de tècnics catalans a la Molina, on es tractaren temes sobre els continguts dels cursos i les seves condicions així com sobre les titulacions. En aquesta trobada Toni Sánchez, del NiE Vic, va presentar un excel·lent treball didàctic sobre descripció de controls.

Els Jocs Esportius Escolars de Catalunya 97-98

Culminant un procés, malauradament iniciat sense èxit anys enrere malgrat els notables esforços federatius i començat a l'octubre del 97, es disputaren les primeres fases comarcals dels Jocs així com la fase final, al mes de maig, a Can Deu, Sabadell, amb participació de les quatre demarcacions catalanes i proclamant els Campions i Campiones de Catalunya Escolars a les categories alevina, infantil i cadet. Amb una incidència irregular i amb força traves de tota mena i incomprensibles recels a tots nivells, es va cobrir el principal objectiu, que era arrencar els Jocs adreçats a la població infantil. En paraules de Carles Lladó, que durant quatre anys va estar insistint als organismes pertinents sobre la necessitat de la inclusió de l'orientació als Jocs Escolars, "cal considerar aquest fet com l'esdeveniment més important de l'orientació catalana en els seus 10 anys d'història". Cal fer constar també el paper catalitzador de David Moner, president de la UFEC, que va realitzar gestions a fi de desencallar el problema, així com el de Ferran Santoyo, elaborador dels reglaments i estructura tècnica dels Jocs i coordinador d'aquesta primera edició.

Aquest curs però ja al 1998, gràcies a l'oportunitat brindada pel nou secretari general de l'Esport, Pere Sust, es pogué participar per primera vegada als Campionats d'Espanya Escolars celebrats a Múrcia, malgrat la limitació d'haver de competir per escoles i no entre campions escolars. L'IES de Tremp i l'IES Vidreres, malgrat l'escassa experiència, feren un digne paper i atesoraren experiència per a futures edicions.

■ Els escolars catalans s'incorporen a l'orientació. Collserola, 1997.

Entrenaments i cursos de perfeccionament

Sabuda i reiterada és la consigna del president de la FCOC que, per poder millorar, cal entrenar. Cal entrenar físicament, tècnicament i també memòria tan amb exercicis físics i mentals com virtuals. I si és comunitàriament, millor. Això és el que practica el Badalona Orientació, club que de fa temps efectua entrenaments regulars entre el seus socis. A la tardor d'aquest 97 ho va començar a fer també el COC i és d'esperar que en el futur ho facin tots els clubs amb un nombre important de participants així com també els que en tenen menys.

Una divertida anècdota d'un entrenament virtual del BO és la protagonitzada per José Luis Casado, Titin, que, en plena pista poliesportiva de Badalona, perfectament il·luminada i fins i tot amb espectadors, va exclamar: "Ara si que estic del tot perdut".

A l'inici d'aquest any 97 estigué entre nosaltres el tècnic francès Gilles Goret, a fi d'ensenyar una sèrie d'activitats i d'exercicis d'entrenament molt interessants, a més d'explicar-nos, des de la seva experiència de campió de França, cartògraf i organitzador de competicions, multituds de fets, records i anècdotes. Uns dies més tard l'ECCO va organitzar un curset de perfeccionament on els presents a la trobada amb en Gilles divulgaren els coneixements i les activitats realitzades. Hi hagué escassa assistència, 18 orientadors, però fou molt profitós. Posteriorment en van ser organitzats alguns altres, acabats sempre amb l'interessant torniquet. Cal practicar-lo per valorar-lo.

Toni Sánchez, millor directiu esportiu de Vic

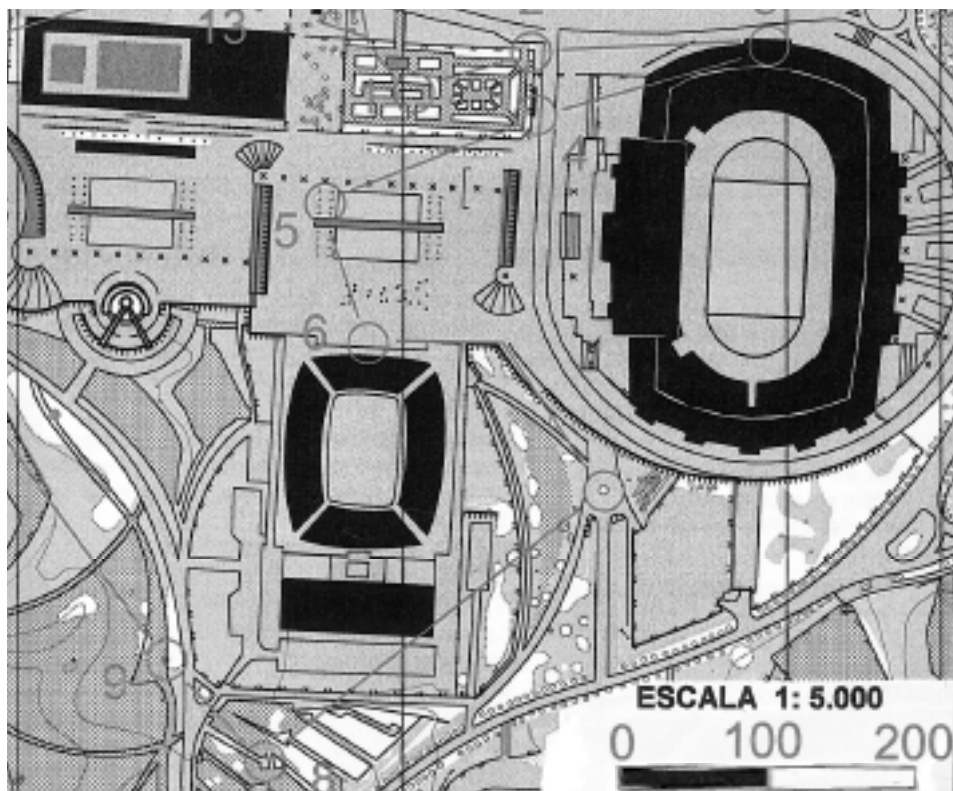
La bona tasca, la dedicació i l'afany de superació i promoció d'una activitat de servei a la societat a vegades són reconeguts per aquells que n'han de valorar la importància social i la tasca ben feta. I així, en els premis esportius lliurats pel Patronat Municipal d'Esports de Vic, es reconegué la bona organització del III Campionat de Catalunya d'Orientació, portat a terme per Toni Sánchez i el seu equip del Club Natura i Esport pels terrenys de Vilanova de Sau.

El BO sotmet a prova a Carlos Casado

A primers de setembre, el Badalona Orientació va sotmetre a una dura prova nocturna al seu soci Carlos Casado, germà gran del virtualment perdut Titin, per saber si es mereixia dur el seu cognom. La competició d'orientació d'alt nivell tècnic fou d'establiments nocturns de Badalona i glopets, un darrere l'altre, amb l'última fita dins el mar. El dia 12, del tot sec i serè, en Carlos, expert informàtic, professor de la UPC i eficient responsable d'Internet de l'orientació catalana, va dir el "sí quiero" a la seva Pilar. Enhorabona.

Dinovè centenari del Luci Minici

Per iniciativa de la nostra Federació, el regidor d'esports de l'Ajuntament de Barcelona, Albert Batlle, el president de la UFEC, David Moner, i Carles Lladó ofrenen una corona de llorer a Luci Minici, en el dinovè centenari del seu naixement a Barcino. Luci Minici Natal Quadroni Ver és el més destacat esportista del nostre país i campió olímpic de quadrigues, a Atenes, en els 227ns Jocs Olímpics, de l'any 129. Entre nombrosos monuments a ell dedicats arreu del món s'hi troba la placa de l'antiga Porta de Marató de l'Estadi Olímpic de Montjuïc, on fou dipositada la corona de llorer, una branqueta de la qual ja forma part del Museu COC-FS. Mil nou-cents anys no són pas pocs, són "força més que 10", i l'aniversari és important. I més enllà dels 10 anys, la Federació tornarà a retre un homenatge al nostre campió barceloní fent-lo protagonista del control número 3 del Circuit Permanent Olímpic.

■ Fragment del Circuit Permanent de l'Anella Olímpica.

■ Butlletins Catalunya ORIENTACIÓ 1997.